

Audycja 118, temat: „Druga Podróż misyjna Apostoła Pawła”, 25 czerwiec 2011.

W audycji religijnej W CZERWIEC I NA WIEKI, Witają naszych słuchaczy Tadeusz Żurek, Ireneusz Kołacz i Przemysław Merski. Naszym tematem jest Druga Podróż Misyjna Apostoła Pawła, opisana w Księdze Dziejów Apostolskich w Rozdziałach 15 – 18.

Zbór w Antiochii z wielkim entuzjazmem przyjął powodzenie i aktywność Apostoła Pawła i Barnaby oraz ich sukces wśród Pogan. Jednak niektórzy uczniowie przyszedłszy z kościoła w Jerozolimie nauczali, że: *„Jeśli nie zostaniecie obrzezani według zwyczaju Mojżeszowego, nie możecie być zbawieni.”* Z czasem, ten przedmiot stał się przyczyną gorącej dyskusji. W tej sytuacji, Zbór w Antiochii zdecydował się, aby do Jerozolimy wysłać delegację, w skład, której wchodziłoby również Paweł i Barnaba, w celu uregulowania tej kwestii nawróconych z Pogan. W Jerozolimie delegaci byli ciepło przyjęci przez zbór, starszych i apostołów. Paweł i Barnaba elokwentnie przedstawili swoją sprawę.

A kiedy oni skończyli mówić, : „ . . . Odpowiedział Jakub, w następujących słowach: *„Mężowie bracia! Słuchajcie mię. Szymon (Piotr) powiedział, jako Bóg najpierwej (poraz pierwszy) wejrzał na, pogany, aby z nich wziął lud imieniowi swemu. (Dz. Ap 15:14) A z tem się zgadzają mowy prorockie, . . . Dlatego sądzę, że nie należy czynić trudności tym spośród pogan, którzy nawracają się do Boga, Ale polecić im, żeby się wstrzymywali od rzeczy splugawionych przez bałwany, od nierządu, od tego, co zadławione, i od krwi.”* Według rady Apostoła Jakuba, zebrani apostołowie postanowili, że nie jest konieczne dla nawróconych Pogan, aby w całości przestrzegali prawo Mojżeszowe. Od tego czasu, głównym zadaniem kościoła w Antiochii będzie niesienie poselstwa Ewangelii do Pogan a kościół w Jerozolimie pozostanie wyłącznie żydowski.

Apostoł Paweł i Barnaba powrócili do Antiochii w Syrii i dalej kontynuowali swoją pracę. Na wiosnę 50 roku naszej ery, zdecydowali, aby ponownie odwiedzić zbory, które założyli na Cyprze i w Azji Mniejszej. Barnaba nalegał, aby z sobą zabrali Marka (zwanego też Janem), ale Paweł sprzeciwił się podróżować *„z kimś, który odszedł od nich w Perge Pamfilijskiej i nie towarzyszył im w dalszej pracy.”* Dz. Ap. 13:13 *„Powstało nieporozumienie, tak, iż się rozstali, Barnaba, zabrawszy Marka, odpłynął na Cypr, Paweł zaś poruczony łasce Pańskiej przez braci, obrał sobie Sylę (młodego ucznia z Antiochii) i udał się w drogę. Przemierzał Syrię i Cylicję, umacniając zbory.”* Tak podróżując łądem, zdążyli do Galatii. W Listrze dołączył do nich pewien uczeń imieniem Tymoteusz, syn żydówki, która była wierzącą i ojca Greka. Bracia z Listry i Ikonium wystawili mu dobre świadectwo.

Razem ponownie odwiedzili zbory Chrześcijańskie w Ikonii i Antiochii Pyzydyjskiej. *„A gdy przechodzili przez miasta, przekazywali im postanowienia powzięte przez apostołów i starszych w Jerozolimie, aby je zachowywali. Zbory zaś utwierdzały się w wierze i z każdym dniem rosły w liczbę.”* Następnie podążali w kierunku północno zachodnim przez nierówne wewnętrzne tereny Azji Mniejszej do miasta Troas, w pobliżu starożytnej Troi. (Możliwe, że to w tym mieście Apostoł Paweł spotkał Łukasza Ewangelistę, który opowie historię Pawła w swoich Dziejach Apostolskich.) Paweł nie był pewny, w jakim kierunku poprowadzić swoją misję, ale w Troas otrzymał rozstrzygającą wizję, i postanowił przedostać się do Macedonii (Europy).

Następnego dnia Paweł, Sylas i Tymoteusz wsiedli na towarowy okręt w Troas i popłynęli poprzez Morze Egejskie. Wylądowali w północno Egejskim porcie Neapol, podróżowali 18 kilometrów w głąb kraju do Filippi wzdłuż słynnego gościńca (Via Egnatia), który łączył Azję z Rzymem. W pierwszym rzędzie, podobnie jak w innych miastach szukali członków społeczności żydowskiej, aby im opowiedzieć o Jezusie. Jedną ze słuchaczek była niewiasta o imieniu Lidia, która sprzedawała kosztowny materiał purpurę. Prosiła, aby była ochrzczona wraz ze swymi wszystkimi domownikami, pełna gorliwości udostępniła swój dom dla Pawła i Sylasa. Wkrótce misja Apostoła Pawła w Filippi napotkała trudności. Paweł wypędził demona z pewnej dziewczyny – niewolnicy znanej z tego, że miała moc przepowiadania. Właściciele dziewczyny byli rozszokowani, gdy się dowiedzieli, że straciła talent przepowiadania, co znaczyło, że już więcej nie będą mogli liczyć pieniędzy za jej usługi.

„Pochwycili Pawła i Sylasa, zawiedli ich na rynek przed urzędników . . . rzekli: Ci oto ludzie, którzy są Żydami zakłócają spokój w naszym mieście. I głoszą obyczaje, które nie wolno nam, jako Rzymianom, przyjmować ani zachowywać. Zbiegł się też tłum przeciwko nim.” Nie wiele myśląc, urzędnicy rzymscy kazali Pawła i Sylasa obnażyć, wychłostać i wtrącić do więzienia. Dla bezpieczeństwa, strażnik więzienia wtrącił ich do wewnętrznego lochu i zakuł im nogi w dyby. O północy Paweł i Sylas modlili się, śpiewając hymny Bogu a więźniowie im się przysłuchiwali. Nagle powstało wielkie trzęsienie ziemi, tak, że zachwiały się fundamenty więzienia i natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi. Gdy strażnik zerwał się ze snu i zobaczył wszystkie drzwi otwarte, wystraszył się, że wszyscy więźniowie uciekli, ale Paweł zawołał **głośno, by go uspokoić, że nikt z więźniów nie uciekł.**

Na skutek tych wydarzeń strażnik uwierzył w Pana Jezusa, jako zbawiciela i przyjął chrzest wraz ze wszystkimi swoimi domownikami. Wprowadził ich do swojego mieszkania, obmył rany, ugościł i cieszył się, słuchając wraz ze swymi domownikami nauki o Panu Jezusie. Rano urzędnicy rzymscy wysłali posłańców z rozkazem, by Paweł i Sylas zostali wypuszczeni z więzienia. Kiedy jednak dowiedzieli się, że są Rzymianami, przestraszyli się i osobiście przyszli i przeprosili Pawła i Sylasa, że jako obywatele rzymskich nie mieli prawa biczować ich publicznie i wtrącać do więzienia, jednak prosili, aby opuścili miasto. Oni zaś, wyszedłszy z więzienia, wstąpili do Lidii, zobaczyli się z braćmi, pocieszyli ich, postanowili im przez jawne głosowanie starszych, by kontynuowali dalszą pracę. Pierwsze kroki Apostoła Pawła i doświadczenia w tym mieście były przeżyciami, które między apostołem a założonym tam przez niego zbożem zacieśniły wyjątkowo serdeczny węzeł przyjaźni.

Razem z Tymoteuszem spiesznie opuścili Filippi i podążając słynnym rzymskim gościńcem (Via Egnatia) w kierunku zachodnim, wkrótce dotarli do Tesaloniki, największego miasta portowego na północnym wybrzeżu Morza Egejskiego. W Tesalonice, gdzie Żydzi mieli swoją synagogę, Paweł według swego zwyczaju nawiązał kontakt z Żydami i przez trzy sabaty rozprawiał z nimi. *„Na podstawie Pisma wyjaśniał i nauczał że: Mesjasz musiał cierpieć i zmartwychwstać. Jezus którego wam głoszę, jest tym Mesjaszem. Niektórzy z nich, a także pokaźna liczba pobożnych Greków i niemało znamiennych kobiet uwierzyło i przyłączyło się do Pawła i Sylasa.”* Jak widać, na owoce pracy apostoelskiej nie trzeba było długo czekać, gdyż nie tylko Żydzi ale i znaczna liczba pogan przyjęła głoszoną przezeń

Ewangelię. Jednak wywołane z poduszczenia miejscowych przeciwników rozruchy zmuszają Pawła i jego towarzyszy do opuszczenia miasta.

Następnie udali się w kierunku zachodnim do Berei. „ . . . *gdy tam przybyli, udali się do synagogi Żydów, Którzy byli szlachetniejszego usposobienia niż owi w Tesalonice; przyjęli oni Słowo z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają. Wielu też z nich uwierzyło, również немало wybitnych greckich niewiast i mężów. A gdy się dowiedzieli Żydzi z Tesaloniki, że i w Berei Paweł głosi Słowo Boże, udali się tam, judząc i podburzając pospólstwo.*” Paweł znów był zmuszony uciec z życiem. Sylas i Tymoteusz tymczasowo pozostali w Berei a Paweł udał się w kierunku południowym do Aten sławnego wówczas miasta. Po kilku dniach, apostoł Paweł opuścił Ateny i udał się do Koryntu, gdzie dołączyli do niego Sylas i Tymoteusz. Korynt, duże handlowe centrum, było położone na zachód od Aten. Już wcześniej Korynt był sławny ze świątyni wybudowanej ku czci Afrodyty, bogini miłości. Nawet długo po zniszczeniu świątyni przez Rzymian, w 146 roku przed naszą erą, pokutowała opinia o niemoralności miasta.

Jednak w tym dominującym pogańskim mieście, Apostoł Paweł założył najbardziej udany zbor chrześcijański. Znaczną pomocą usłużyło mu dwoje nawróconych Rzymian, Aquila i Priscilla. Prawdopodobnie przybyli oni z Rzymu, gdzie w roku 49 albo 50 Cesarz Klaudiusz wydał dekret wydalający wszystkich Żydów z miasta. Apostoł w Koryncie przebywał przez 18 miesięcy. W tym czasie zgromadził pokaźną społeczność wierzących, pociągając jej członków głównie z niższych klas społecznych i niewolników. Apostoł wspominał o tym kilka lat później w Jego pierwszym Liście do zboru w Koryncie, „*Przypatrzcie się zatem sobie, bracia, kim jesteście według powołania waszego, że niewielu jest między wami mądrych według ciała, niewielu możnych, niewielu wysokiego rodu . . .*” 1 Kor. 1:26-29 Nauka głoszona przez Pawła o Jezusie z większym entuzjazmem porывała tych skromnych i pokornych ludzi niż ateńskich filozofów, którym poprzednio głosił.

Apostoł Paweł głosił dla nich Ewangelię, która dotyczyła podstawowych ludzkich problemów, takich jak miłość, wina – przestępstwo, smutek – żal i śmierć. Później Paweł napisze: „ . . . *gdy przyszedłem do was, bracia, nie przyszedłem z wyniosłością mowy lub mądrości, głosząc wam świadectwo Boże. Albowiem uznałem za właściwe nic innego nie umieć między wami, jak tylko Jezusa Chrystusa i to ukrzyżowanego. I przybyłem do was w słabości i w lęku, i w wielkiej trwodze. A mowa moja i zwiastowanie moje nie były głoszone w przekonywających słowach mądrości, lecz objawiały się w nich Duch i moc, Aby wiara wasza nie opierała się na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej.*” 1 Kor. 2:1-5

Kiedy nie nauczał, Apostoł Paweł pracował z Aquilą i Priscillą przy tkaniu płócien namiotowych i przygotowywaniu skór zwierzęcych dla namiotów. Prawdopodobnie, ich mały warsztat na wolnym powietrzu był ulokowany w korynckiej arkadzie wzdłuż drogi zwanej Lechaion, dokładnie po zewnętrznej stronie monumentalnej bramy wjazdowej na rynek. (Plac targowy) Pracowali tam wczesnym rankiem i późnym popołudniem, z przerwą w czasie dnia od godziny jedenastej do czwartej, kiedy upał był bardzo dotkliwy. W końcu Apostoł Paweł zdecydował, że nadszedł czas, by powrócić do Antiochii Syryjskiej. Popłynął wraz Aquilą i Priscillą do Efezu – dużego portu na wschodnim wybrzeżu Morza Egejskiego. Tam zostawił swoich towarzyszy i kontynuował swoją podróż do Cezarei.

Możliwe, że na krótko wstąpił do Jerozolimy przed ostatecznym powrotem do Antiochii. Druga podróż misyjna apostoła Pawła pokryła gdzieś 4,500 kilometrów, dwa razy dłuższy dystans od pierwszej podróży i trwała prawie trzy lata. Najważniejsze, że Paweł zaniósł poselstwo Ewangelii o Jezusie na kontynent Europejski, do centrum cywilizacji zachodniej. Czas poświęcony podróżowaniu Apostoła Pawła z uczniami przyczynił się do rozpowszechnienia Ewangelii w Pogańskim świecie. Na tym kończymy naszą audycję i podróż z apostołem Pawłem, zapraszając do wysłuchania naszej następnej audycji w sobotę 23 lipca o tej samej porze. Przez następne 15 minut czekamy na państwa telefony pod numerem 9415 1923. Podajemy również dla zainteresowanych adres naszej strony internetowej www.polishbiblestudents.com Życzymy wszystkim słuchaczom dobrej nocy.